

РЕШЕНИЕ

№ 5683

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4588** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Т. Г. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], чрез адв. Г. Х., срещу Решение от 10.01.2019 г., постановено по НАХД № 13864/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление/НП/ № 327770-0201816/20.03.2018 г., на началник сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на касатора на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 6 ДОПК.

В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение. Касаторът счита, че нарушението не е безспорно установено. Поддържа се, че липсва осъществен от обективна страна състав на административно нарушение. Наред с това касаторът счита, че в случая следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 ЗАНН и нарушението да се квалифицира като маловажно такова. Изложени са подробни мотиви в тази насока. Иска се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител. В писмена молба претендира разноси по делото.

Ответникът по касация - ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрк. Р., оспорва

жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, II касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 13.12.2017 г., при извършен фискален контрол на МПС в [населено място], [улица]– склад на [фирма] на товарен автомобил марка, управляван от касатора Т. Г. Н. с ДКН [рег.номер на МПС] на влекач и [рег.номер на МПС] на ремарке, превозващ стоки с висок фискален риск – захар 23 000 кг. При проверката било установено, че стоките се превозват от Република Румъния за Република България. Водачът на МПС декларирал място на получаване/разтоварване - гр. [населено място], [улица]– склад на [фирма], дата и час на пристигане 13.12.2017 г., 13:00 часа. При проверката орган по приходите поставил техническо средство за контрол № 0417909. При извършване на последваща проверка на декларирания от водача на МПС адрес и в декларирания час, в присъствието на дежурен охранител на обекта, органите по приходите установили, че водачът Н. не е доставил превозваната стока на мястото на получаването/разтоварването ѝ.

Във връзка с горното бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия АА № 0201816/14.12.2017 г. за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 6 от ДОПК срещу водача на МПС и касатор в настоящото производство. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното НП № 327770-0201816/20.03.2018 г., с което началник сектор „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП е наложил на Т. Г. Н. административно наказание глоба в размер на 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 278б, ал. 1 от ДОПК.

Тази фактическа обстановка СРС, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, спазени са давностните срокове по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, АУАН и НП съдържат реквизитите по чл. 42, респ. 57, ал. 1 ЗАНН. Приел също, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето, като наложените наказание е в минимален размер и е съобразено с обществената опасност на извършеното нарушение.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 6 от ДОПК при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск водачът на транспортното

средство е длъжен да достави превозваната стока на мястото на получаването/разтоварването ѝ, въведено в техническите средства за контрол. Между страните не се спори, че стоката, обект на фискален контрол не е била доставена на мястото на получаването/разтоварването ѝ. Този факт е материалноправната предпоставка за ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора и наличието му обуславя законосъобразността на издаденото наказателно постановление от гледна точка съответствието му с материалния закон.

В касационната жалба не са изложени конкретни касационни основания, като основния аргумент е, че в случая нарушението следва да се квалифицира като маловажно такова, по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Настоящият съдебен състав споделя изводите на решаващият състав на СРС, че в случая разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не следва да се прилага. Нарушението е формално и в състава му не са включени вредоносни последици, поради което липсата им не може да обуслови по-ниска обществена опасност на нарушението. При формалните нарушения обществените отношения се застрашават от нарушаването на установения правов ред, поради което и защитата на тези отношения е изведена в един по – ранен етап, където вредоносни последици поначало все още не са настъпили. За да се квалифицира едно формално нарушение като маловажно такова, следва степента на застрашаване на обществените отношения, охранявани от съответната правна норма, да е в значително по-ниска степен от степента на застрашаване при обичайния случай на административно нарушение от този тип. В случая не се констатира такава занижена степен на обществена опасност. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 6 от ДОПК задължава водача да достави стоката до мястото на получаване/разтоварване.

Предвид липсата на касационни основания решението на въззивния съд се явява правилно и като такова следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна, не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.01.2019 г., постановено по НАХД № 13864/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.